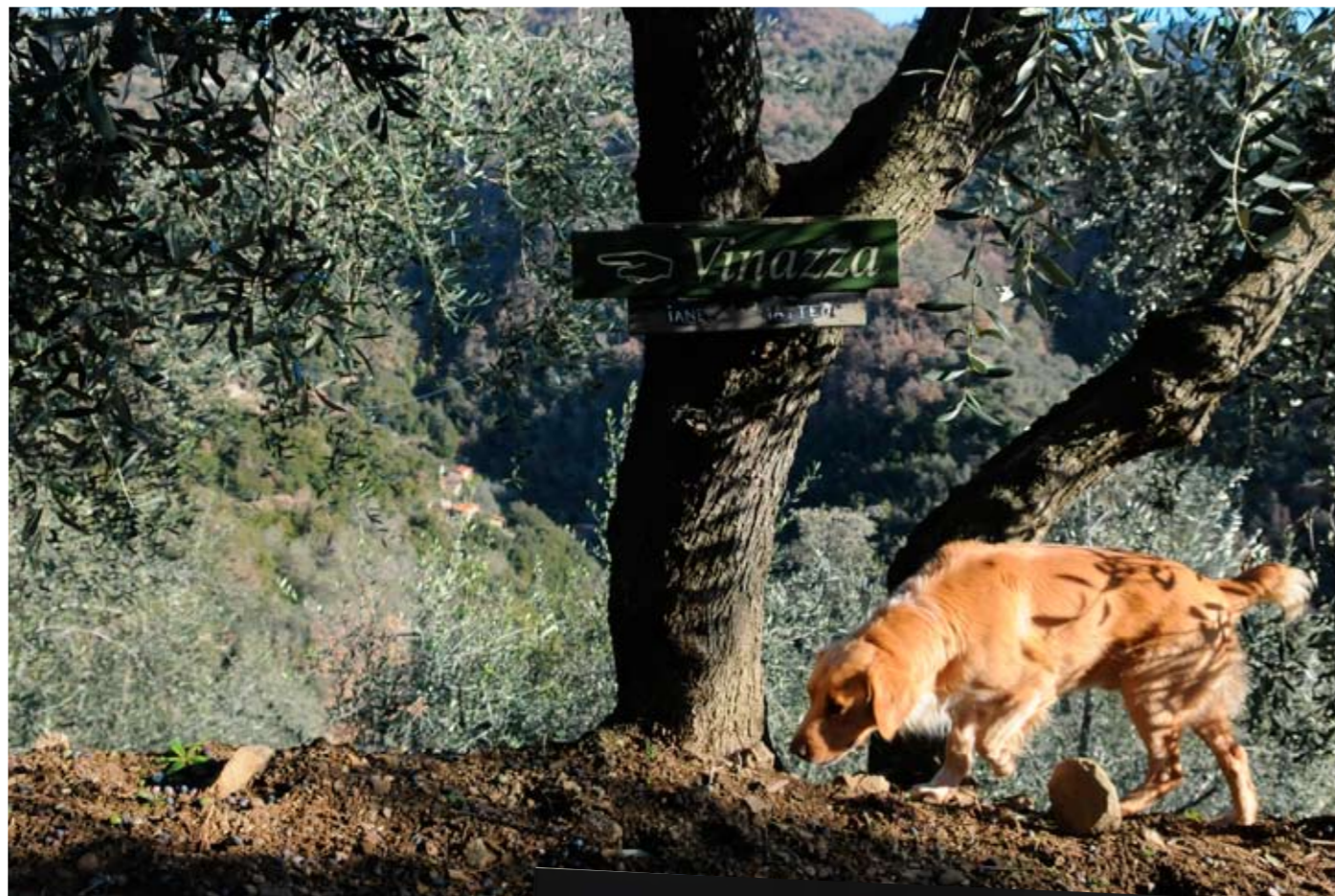

VINAZZA, LIGURIÈ

THUIS IN ITALIË

Tekst: Marco Bosmans | Fotografie: Tom van der Leij

DE MAAN, HET LAND EN HET LEVEN

4x5 FILM

Als schrijver te mogen werken voor *De Smaak van Italië*, is een groot genoeg. Te mogen proeven van de keuken, te horen van de tradities en te zien van de schepping; daarvan maken wij u maar wat graag deelgenoot. Echter, er zijn momenten dat het Italiaanse paradijs ons voor een duivels dilemma stelt. Neem Vinazza. Dat grote genoeg in Ligurië hadden we het liefst voor onszelf gehouden, puur en onontdekt. Of kunt u een geheimpje bewaren?

Vinazza is het geheim van Diane Lensink. Of eigenlijk van Giuseppe en Valentina, die haar hier voorgingen. Sterker nog, de geschiedenis van Vinazza gaat eeuwen (lees: vele bewoners) terug. Het is dan lange verleden dat de toekomst zo kort maakt. Hier wordt het leven namelijk met de dag genomen. Weg van de razende wereld, even op de plaats rust. 'Het is nu 32 jaar geleden dat ik hier terecht kwam,' vertelt Lensink. 'Per ongeluk eigenlijk en niet bedoeld om te blijven. Die keuze maakte ik namelijk pas in 1993. Ik was inmiddels zo gehecht geraakt aan dit deel van Italië, aan de mensen en het levensritme, dat ik hier wilde wonen. Echt wonen.' Hoewel een kluisenaarsbestaan doet vermoeden – op twee hobbelige kilometers van de bewoonde wereld in de uitlopers van de Italiaanse Alpen – is Lensink in goed gezelschap. Vinazza is namelijk ook Mario, de helpende hand en olijke figurant, Mimo, de aannemer en opbouwer, en Karina, voor de schone kamers en het hoog moreel. Maar Vinazza is ook Baldo, de trouwe waker en Vinazza is heel veel nieuwsgierige poezen. 'Ja, als je het zo bekijkt, ben ik hier nooit alleen. En natuurlijk is het hier zo'n zeven maanden per jaar een komen en gaan van logees en vakantiegangers. Het mag dan *mijn* landgoed zijn, ik wil het met alle liefde delen.'

Groot avontuur

De Nederlandse Diane Lensink in het Italiaanse Apricale. Het is inmiddels enkele maanden geleden dat we in een Amersfoorts eetlokaal werden geattendeerd op haar bijzondere levensgang. Dom, want het was al in 2005

dat Lensink voor het eerst verslag deed van haar Vinazziaanse avonturen. Inmiddels zijn er twee, zoals ze zelf zegt, 'kookboeken uit een Italiaans paradijs', waarin de lekkerste recepten worden afgewisseld door belevenissen en anekdotes, bij voorkeur op culinaire leest. Het wekte onze nieuwsgierigheid en een retourtje paradijs was onvermijdelijk. 'Of we niet een weekje later wilden komen,' vroeg Lensink ons drie dagen voor vertrek. Het had namelijk al weken geregend in Ligurië en Vinazza was één grote modderpoel. Maar nee, met laarzen bepakt kozen wij voor het pure avontuur dat Vinazza predikt en wat een verrassing: de charmante 'Erwin Kroll van *Rai Due* belooft ons bij aankomst drie dagen zon! Tot plezier van de gastvrouw én de Smaakmakers.

'Het is echt ongelooflijk, dit weer. Gisteravond hing er nog een dichte mist tussen de bergen en nu is het gewoon voorjaar! Jullie hebben geluk, goed dat jullie er zijn. Ik weet nog dat ik de eerste keer hier kwam. Dat was ook een avontuur; er was geen stromend water, geen elektriciteit, helemaal niets. Moet je je voorstellen: kom je uit Amsterdam, waar je alles hebt. En dan ineens zit je hier. Maar wij vonden dat verschil juist heerlijk. Hier was je even weg van alles, even helemaal in een andere wereld. Kwamen we dat huisje binnen en dan hing er een grote kookpot aan een ketting boven het open vuur. Prachtig toch?! Ja, die vuurplaats heb ik toch nog een aardig tijdje gebruikt. Hij zit er nu nog steeds, maar omdat ik regelmatig voor de gasten kook, heb ik er toch maar een echt fornuis naast gezet. Dat is toch wat praktischer als je twintig gasten vier gangen wilt serveren.'

Theater

Vinazza mag dan sinds 1993 het échte thuis zijn voor Diane Lensink, Amsterdam heeft ze nooit losgelaten. Met het toneelbloed van pa (wijlen Ton Lensink) en ma (Henny Orri) kon het niet missen dat ook Diane op de planken belandde. Zo was ze deze winter met haar moeder te zien in de lunchvoorstelling *Berm* in Theater Bellevue. Uitverkochte zalen en prachtige kritieken. Trots: ‘Het was heerlijk om te doen, juist samen met mijn moeder. Om het spel samen te delen én de recensies. Die vrouw is 84, dat is toch geweldig?! Zeiden al die mensen voordat we met de repetities begonnen: ‘zou ze de tekst wel kunnen onthouden?’ Nou, daar had ze zelf echt niet over nagedacht, maar omdat anderen het zeiden, begon ze wat te twijfelen en dus zijn we voor de zekerheid wat vroeger begonnen met inlezen. Nou, totaal geen probleem, hoor. Ik moet wel zeggen dat ik de laatste tijd speel met de gedachte om mijn moeder hierheen te halen. Ze is nu nog heel sterk, maar er komt een tijd dat het minder gaat. Dan heb ik haar toch liever een beetje dichtbij me. Krijgt ze ook wat extra olijfolie, dat is goed voor de gezondheid. Hebben jullie trouwens al gegeten of zullen we eerst een rondje Vinazza doen?’

Thuis

We kiezen voor het rondje en Lensink laat ons afdalen; af en toe met grote stappen en het volgende moment glibberend met wat houvast aan de muur. Het is de charme van puur natuur. Vinazza telt vier huisjes, waarin zeven logementen. Het restaurant, het bakhuis en de privéwoning van Lensink staan daar los van. Wie hier kleurentelevisie, bubbelbad en roomservice verwacht, kan zich de twee hobbelende kilometer besparen. Sterker nog: op

‘Het is erg belangrijk dat je je open opstelt en dat was voor mij geen enkele moeite. Ik was oprecht nieuwsgierig naar de dorpelingen en naar het leven in de streek. Ik wilde ook graag van ze leren en dat waarden ze enorm’

Diana Lensink

anderhalf uur rijden kom je aan je trekken aan de Cotes d’Azur. Nee, wie wil logeren op Landgoed Vinazza zal zich moeten behelpen met een dege-lijk bed, twee stoelen, een tafel en een kast. Sober? Nee. De ultieme beleving van Vinazza wordt gecompleteerd met het mooiste olijfbomezicht, volledige rust en een culinair kunstige gastvrouw. Men neme: brood, vlees, kaas en wijn. Buon Appetito. ‘Het is misschien een vreemd toeval, maar mijn vader voelde zich ook altijd erg thuis in Italië. Hij had ook een huisje in deze regio en vond er een soort rust. Dat hebben we wel gemeen. En ik merk dat ook bij Matteo, mijn zoon. Hij is inmiddels twintig, maar hij heeft veruit het grootste deel van zijn leven hier gewoond. Heeft het gymnasium gevolgd en spreekt zelfs het dialect. Nu woont hij in Amsterdam, ook vanwege zijn vriendin en zijn werk, maar hij zegt nog regelmatig: ‘ooit kom ik definitief naar Vinazza’. Ach, waarom zou je maar één thuis hebben? Mensen vragen mij ook wel eens wanneer ik weer terugga naar Nederland. Pfff. Ooit of nooit, geen idee. Ik ben hier nu erg gelukkig en maak eigenlijk na ieder seizoen de balans op: was het een goeie zomer? Dan doe ik het volgend jaar iets rustiger aan. Ja, vergis je niet, het zijn in de zomer vaak dagen van 16 of 17 uur. Weet je, daarom vind ik het ook fijn om af en toe weer in Amsterdam te zijn. Even weer de drukte, even weer vrienden ontmoeten en collega’s kijken. Heerlijk! En als ik Amsterdam zat ben, dan zit ik zo weer in het vliegtuig.’

Mario Cavallero

Terwijl de Nederlanders zich afvragen wanneer Lensink weer ‘terug’ komt, zo vroegen de Italianen zich in die eerste jaren af wat die vrouw uit *Ollanda* met Vinazza van plan was. Er is in dertig jaar veel veranderd. Lensink is niet meer die Hollandse vrouw, maar één van hen. Het schoolplein en de boodschappen brachten haar dichtbij de lokale bevolking. Immers, zij die de taal spreekt en de keuken eet, die wil echt inburgeren. Die proeve van bekwaamheid ontpopt zich wanneer we Lensink bij haar bezoek aan de slager en op het land, het olieland van Mario. ‘Het is erg belangrijk dat je je open opstelt en dat was voor mij geen enkele moeite. Ik was oprecht nieuwsgierig naar de dorpelingen en naar het leven in de streek. Ik wilde ook graag van ze leren en dat waarden ze enorm. Natuurlijk hebben ze me uitgelachen om mijn Hollandse Italiaans of vreemde recepten, maar nu leren we van elkaar. Ze komen ook graag bij me eten, omdat ik – zo zeggen ze hier – *un buon palato* heb, een goed gehemelte.’ Niet veel later schudden we de (glibberige) hand van Mario. Hij is bezig met het persen van de olijven en heeft zich in de afgelopen jaren een warm plekje verworven in het hart van Lensink. ‘Mario is een aparte. Hij heeft een groot hart maar mist soms een rem. Van oorsprong werkte hij als bakker in Turijn, maar na een ernstig ongeluk – hij viel uit een olijfbom – is hij bij mij terecht gekomen. Ze hadden hem eigenlijk afgeschreven met zijn gebroken rug, maar als je ziet wat hij nu allemaal doet. Hij helpt me met de olie, maakt heerlijke pasta en kan natuurlijk als de beste brood bakken. Ach, soms kunnen we elkaar wel schieten, maar ook dat is liefde in Italië. Met veel geschreeuw en grote gebaren; het is net theater, het theater van Vinazza.’ www.vinazza.com

TIPS VAN DIANE LENSINK

Zien

‘Je moet op een heldere middag naar Baiardo rijden en door het middel-eeuwse dorpje omhoog lopen tot waar de ‘ingestorte kerk’ staat. In 1893 werd het dorp getroffen door een aardbeving waarbij de muren van de kerk zich openden en het dak in zijn geheel naar beneden kwam: driehon-derd doden. Die kerk staat er nu nog steeds, zonder dak en op de mooiste plek die ik ken. Aan de ene kant kijk je uit over de Franse Alpes-Maritimes en aan de andere kant zie je bij helder weer de baai van Monaco.’

Beleven

‘De donkere nachten en oorverdovende stilte, die in Nederland eigenlijk allebei niet meer bestaan.’

Eten

‘Wat moet ik kiezen uit honderden heerlijke recepten? In de lente de *torta verde*, gemaakt van wilde kruiden, rijst en parmezaanse kaas. *Torta verde* wordt het hele jaar door gemaakt, maar die wilde kruiden zoals pim-pernel, paardebloem, *scarpirui*, wilde venkel, wilde asperges en nog veel meer, is onovertroffen heerlijk.’

Vinazza, de maan, het land en het leven

Diane Lensink | Uitgeverij Kosmos
ISBN 9789021545684 | € 24,95

Diane Lensink beschreef haar leven en keuken in het boek *Vinazza. De Smaak van Italie* mag vijf exemplaren weggeven. Kans maken? Stuur uw volledige gegevens o.v.v. Vinazza naar info@dsvmedia.nl. De winnaars ontvangen bericht.